

Al twintig jaar ben ik professioneel gastouder. In al die jaren heb ik vele wijzigingen in beleid voorbij zien komen. Vele daarvan heb ik toegejuicht en met overtuiging geïmplementeerd in mijn gastouderschap.

Voor het gastouderschap heb ik principieel gekozen met name vanwege de kleinschaligheid en flexibiliteit die ik kan aanbieden. Met name voor baby's en kleine kinderen is het een grote pré.

Ik kan ik me niet aan de indruk onttrekken, dat met het nieuwe beleidsvoornemen (de gastouderopvang dient zelf voor de extra inspectiekosten op te draaien), de gastouderopvang op een tweede plan wordt gezet. Er wordt hier met twee maten gemeten en verdeeldheid geschapen tussen twee soorten kinderopvang, nl. kinderdagverblijf en gastouderopvang.

De maximum-uurprijs (waarop kinderopvangtoeslag kan worden gevraagd) voor de gastouderopvang is sowieso al lager dan die van de kinderdagverblijven.

Elke keer weer ben ik weer onaangenaam verrast dat ik als gastouder -overigens terecht- verplicht wordt aan allerlei eisen te voldoen, maar dat daar blijkbaar geen kosten aan verbonden zijn voor mij als gastouder. Hetzelfde geldt voor mijn gastouderbureau.

“Gelijke monniken-gelijke kappen” lijkt mij een rechtvaardiger beleid, met daarbij in achtgenomen de eigenheid van elke soort opvang. Op deze wijze kunnen vraagouders zelf de beslissing nemen, welke soort opvang het beste bij hen past.

Verder wil ik aandringen op een van overheidswege verleend keurmerk waarbij kwalitatief onbetrouwbare (en zichzelf niet serieus nemende en op hun taak berekende) “internet-gastouderbureaus” door de overheid kunnen worden aangepakt en van het toneel zullen verdwijnen. Zo wordt het kaf van het koren gescheiden.

Als laatste wil ik aanstippen: de gratis kinderopvang, die is beloofd: waar is dat beleidsvoornemen gebleven?